

Wid hwafen af den frökta ström,
Som tyckes kärlek, kärlek susa,
Låt omma känslor dig förtjusar,
Var lycklig, älska, njut och dröm.

2.

Men wet, den under kärleks-tvång,
Ack, hwilket tvång! sig hunnit gifwa,
Bör första känslan trogen blifwa;
En hjertat älskar blott en gång.

3.

Sitt lugn den aldrig återfår,
Som mot en trogen skönhet bröter:
Om tusen band han sedan knuter,
Skall ängren följa i hans spår.

4.

Ack nej! der bröst mot bröst förent,
Sig i hwarannans känslor sluter,
Der hjertat utan måttnad njuter
Och nöjet är, som ljuset, rent.

Sålas i Stockholm i Björnståhls Bokhandel.

Stockholm, tryckte hos J. Hörberg, 1825.

Baggens = Gatan.



Mollberg höll flaskan och Bredström satt
midt emot dörren,
Kladd i sin randiga hemwäfsda räck och wäst,
Klacka en toffel, små pigorna nicka i hwart hörn,
Gubben han nicka och gråla med pryl och låst.
Utan för bod-dörren; min Bror,
På luckan himmelsblå och grann,
Wändes två målade skor
Emot hwarann;
I en grå och sprucken sky
Står en stöfwel stolt och spänd
Underst syns en toffel wänd,
Wänder åt Bollhus-gränd.

Mollberg ropa, skal mina duswor oländ och
länd,
Grel, Turkinne, Tatterska och Morjan!
Mot min flaska och mot skinn-förklä kring min
länd
Astrilds pilar blänka som rött saffian.

2.

Bredström klacklappa en stöfwel och än han
smorde skon,
Karfwa sin rulle, sjöng wisor kring hela plan;
Der bor, sjöng Bredström, den tjocka Ma-
lena, bred i ron,
Hon med regnlappan och trasiga farbolan,
Hon Malena du wet,
Med Chirandollerna, — hwa ba?
Breder i gumpen och fet —
Bor hon der? ja.
Har hon lika wacker hy?
Nej nu är hon ful och grå,
Hennes wackra ögon blå
Kunna ej mer förmå.

Der midt öfwer, högt öfwer porten, ser du då?
Der bo flickor ända högt upp i wind,
I hwar sång flisa och rasa två och två,
Under sång och lykar på mund och kind.

3.

Ap-pel-bomstan, — Nå stamma din hund,
säg riktigt ut —
Bo, bo, bo, bor hon der? — Ja, der står
hon i dörren,
Prydd med plymager, blå frage och grå lam-
lottsfrunt.
Skörtena släppta med sniljor i alla hörn,

Toffeln framskjuter sin tipp,
Så högröd som det röda lack,
Nedwilt, uppdragen på lipp,
Med snöhwit klack;
Parasollen grön och ny,
Sladdrar stolt i Nymfens hand,
Förklä, bröstlapp, skor och band
Jemkar hon litet grand.

Baktill göms den ljusbruna luggen ofta ibland
I en gammal urbleker Phaeton,
Fram i fronten glitrar en blomma, der en rand
Af små perlor framtittar någon gång.

4.

Så, så, så, såfångt att slippa i köket in — Et jo,
Klappa på luckan och hosta och bulta på;
Katten i spisen han jamar och krassar med sin klo
Wist å hon hemma, ja det å hon, posito.

Hör på Sidella i fälln,
Hon skäller i kanapén,
Wist å hon hemma Mamselln,
Et längesen.

Här å inte annat råd,
Bulta på och namnet säj,

Gläpp bror Wingmark in och mej,
Söta min lilla näd.

Låt upp dörren, här kommer nu ett herrebåd,
Ei min sköna, här är min hand och din;
Alta hjorteln, si hur han sladdrar i hwar wåd;
Gläck ut ljuset, nu å min Lotta min.